

Atanız cənnətdədir, şəhid balaları

2021-ci il ailəsində qız övladı dünyaya gəldi. Onda Elmanın anası Lalə, bacısı Sara, həyat yoldaşı Zərifə kədər qarışıq sevinis hissi keçirirdilər – körpənin atası artıq 3 ay idi ki, həyatda yox idi, dünyaya isə onu canlı yadigarı gəlmişdi.

Şəhid Elman Babayevin anası Lalə xanım deyir: “Xeyli götür-qoy etdim. Fikirləşdim, elə ad qoymalıyam ki, Elmanın taleyinə uyğun gəlsin, onun ruhunu yaşatsın. Bir halda ki, onun yadigarı, son nişanəsidir, dedim ki, onda qoy adı da Nişanə olsun”.

Ana köks ötürərək davam edir: “O, müharibəyə gedəndə qızı olacağını bilirmiş. Evdən çıxandan sonra ağlına nə gəlibsə bir də geri qayıtdı. Üzümədən öpüb pıçıltı ilə dedi: “Qayıtmısam, qızımın adını sən qoyarsan...” Evdəkilər, qohum-əqrəbə soruşdular ki, Elman sənə nə dedi? Qəhər məni boğdu, heç nə deyə bilmədim. Bu, onun haradan ağlına gəlmişdi, deyə bilmərəm. Amma aradan bir neçə gün keçəndən sonra balamın qara xəbəri gəldi”.

Elman hərbi xidmətini Murovda Polad Həşimovun rəhbərlik etdiyi hərbi hissədə keçmişdi. Onun imzası ilə çoxsaylı təşəkkürnamə almışdı. Evə qayıdandan sonra da öz komandiri haqqında tez-tez danışdı. 2020-ci ilin yayında general-mayor Polad Həşimovun şəhid olması ona çox ağır təsir etdi.

Vətən müharibəsinin ilk günlərindən Elman Murov yüksəkliyi uğrunda döyüşlərə qoşulub. Cəbhə yoldaşları onun çox ürəklə və cəsarətlə döyüşdüyünü deyirlər. Onların dediyinə görə, sanki ölümünü gözləmənin önünə almışdı. Hətta əməliyyat vaxtı hamıya ürək-dirək verib, cəsarətli olmağa çağırıb. “Onsuz da nə olacaqsə olacaq. Qətiyyənlə xoş olmayan, pis şeyləri gözləməyin. Gec-tez, əvvəl-axır bu məsələ yekunlaşmalı, xalqımız bu bələdan qurtulub rahat nəfəs almalıdır. İndi onu yekunlaşdırmaq bizim üzərimizə

düşüb. Ona görə bu işi yekunlaşdırmalıyıq”, - deyirmiş.

Dedi ki kimi də olub. Vətən müharibəsinin beşinci günü yenə həmişəki kimi çox böyük cəsarətlə, yoldaşlarına ürək-dirək verə-verə döyüşüb. Elə həmin gün Murovdağ yüksəkliyində Elmanın Vətən yolunda, torpağımızın azadlığı uğrunda hər şeyə hazır olan ürəyi sonuncu dəfə vurub...

Lalə xanım söhbətində deyib: “Çalışırdı ki, hər gün zəng etsin, məni, bacısını, həyat yoldaşını nigaran qoymasın. İlk günlər mənə təlimdə olduğunu deyirdi, qətiyyənlə müharibə haqqında danışmırdı. “Hər şey yaxşıdır, heç nədən narahat olma”, - deyirdi. Sentyabrın 30-da qapıbir qonşumuz, Elmanın yaxın dostu Məhəbbətin şəhid olduğunu eşitdik. Həmin gün hadisəni eşidib qonşuya gedirdim, növbəti dəfə zəng elədi, mən nə qədər özümü toxtaq tutmağa çalışsam da, mümkün olmadı. Gördüm ki, o da Məhəbbətin şəhid olduğundan xəbərdardır. Artıq heç nəyi gizlətməyin yeri deyildi. “Ümidi sənə tapşırıram, ana”, - dedi. Bu, Elmanla son danışığım oldu”.

Yeri gəlmişkən qeyd edək ki, Elman Babayev 1994-cü il noyabrın 1-də Oğuz rayonunun Padar kəndində anadan olub. Kənddəki orta məktəbə gedib. 2007-ci ildən təhsilini Oğuz şəhər 3 nömrəli məktəb-liseydə davam etdirib. 2013-2014-cü illərdə Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinə müddətli həqiqi hərbi xidmət keçib. 2020-ci il sentyabrın 27-dən Murovdağ döyüşlərinin iştirakçısı olub. Oktyabrın 1-də şəhidliyə ucalıb. Onun nəşini bir gün sonra götürmək mümkün olub. Oktyabrın 4-də Oğuz rayonunda Şəhidlər xiyabanında dəfn edilib.

Ölümündən sonra “Vətən uğrunda”, “Kəlbəcərin azad olunmasına görə”, “Hərbi xidmətlərə görə” medalları ilə təltif edilib.

Lalə ana sonda dedi deyir: – Hələ nə Ümid, nə də Nişanə atalarının şəhid olduğunu başa düşürlər. Hər dəfə “atamız dağlardadır, gəlib bizi gəzməyə aparacaq” deyirlər. Oğlu Elmanı axırıncı dəfə hərbi geyimdə gördüyündən onun yadında əsgər formasında qalıb. Uşaqlar indi də hərbi geyimdə kimisə görəndə “ata, ata” deyib qışqırırlar, onda adamın ürəyi parçalanır. Hər gün atalarını soruşur, onun yolunu gözləyirlər. Onları inandırmağa çalışırıq ki, atanız cənnətdədir, oradan sizə nə lazım olsa göndərir. Bilmirəm düz edirəm, yoxsa yox? Amma həqiqəti uşaqlara necə çatdıracağımı da bilmirəm. Onların körpə ürəklərini qırmaq mənə çox ağır gəlir.

XQ